

แนวคิดและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมือง
แบบมาร์กซิสต์

Marxian political economy
James A. Caporaso & David P. Levine

เสนอ

ดร.ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์

โดย

สุนทร คุณชัยมั่ง

ไชยณัฐ เจริญานุกวัตร

Content

- **Material interest** and economic class
- Material interest , **class conflict** and **capitalism**
  - Class consciousness
  - The working class
  - The capitalist class
  - summary
- **Economic interest and politics**
  - Marxism and revolutionary politics
  - Marxism and social democratic politics
  - Marxian state theory
  - To summarize

Overview : Marxian

- แยกพิจารณาเรื่องการเมืองของประชาสังคม (**civil society**) ออกจากพื้นที่สาธารณะ (**public space**) เพราะเห็นว่ามีข้อจำกัดในสิทธิและความเท่าเทียมในการใช้พื้นที่สาธารณะของคนในสังคม
- ให้ความสำคัญต่อการความเป็นชนชั้น (**class**)
- ระบบทุนนิยมการคุ้มครองสิทธิการถือครองทรัพย์สินเอกชน
- มูลค่าส่วนเกิน / มีความสำคัญต่อการจัดการที่เหมาะสมโดยรัฐ
- การปฏิวัติสังคมเกิดจากการต่อสู้ระหว่างแรงงานกับทุนที่ต้องการควบคุมในส่วนที่เป็นส่วนเกินในมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- หากรัฐเข้ามาทำหน้าที่ในการจัดสรรมูลค่าส่วนเกินนี้ด้วยความเป็นธรรม การเมืองและการต่อสู้ทางชนชั้น ก็จะไม่เกิดขึ้น

Overview : Marxian

- แนวคิดของ **Adam Smith** และ **David Ricardo** (นักเศรษฐศาสตร์จากสำนักคลาสสิก – **the classical economist**
  - เน้นว่า การปฏิบัติการของระบบเศรษฐกิจ-ตลาด การผลิตซ้ำและการขยายผลของระบบเศรษฐกิจ จะดำเนินไปตามความเป็นอิสระระหว่างบุคคล เป็นไปตามหลักความต้องการและการสนองตอบ (หลักของดีมานด์ / ซัพพลาย) รวมทั้งการแบ่งงานกันทำของสังคม
  - วิธีคิดแบบนี้กำหนดให้ความคาดหวังและความต้องการของคนมีความเป็นอิสระ

Overview : Marxian

- วิธีคิดแบบมาร์กซิสต์
  - ให้ความสนใจต่อ เบื้องหลังของความต้องการส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ของโครงสร้างการผลิตซ้ำ (**structure of reproduction**) ที่เป็นตัวก่อให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตัว (**private interests**) การให้ความสำคัญต่อผลที่เกิดขึ้นของกระบวนการผลิตซ้ำ (**objective process of reproduction**)
  - มากกว่าการให้ความสนใจต่อจัดลำดับผู้ที่ได้รับโอกาสหรือผู้สร้างทางเลือก (**subjective process of ranking opportunities or making choices**) ซึ่งเป็นเรื่องของอัตวิสัย (ส่วนบุคคล)

Overview : Marxian

ผลประโยชน์ส่วนบุคคล (individual interest)

- ตามแนวทางของทฤษฎีแบบนีโอคลาสสิก (**neoclassic theory**)
อธิบายว่า บุคคลจะสร้างผลประโยชน์ส่วนบุคคลที่สูงสุด ขึ้นได้ตามความต้องการที่ตนเองประสงค์ เศรษฐศาสตร์ไม่ได้ทำหน้าที่แต่เพียงจะทำงานด้านกระบวนการ (**process**) อย่างน้อยก็มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอุดมคติในการจัดระเบียบจากเรื่องของส่วนบุคคล / ทัศนวิสัย ให้เป็นเรื่องของโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ
- คาร์ล มาร์กซ์ (**Carl Marx**)
อธิบาย ว่า การมองความเป็น **individual** เพียงด้านเดียว ไม่ได้คำนึงถึงเป้าหมายในความต้องการ และเป็นการผูกพันกับการไม่วางแผนและการไม่ควบคุมในระบบเศรษฐกิจ (**unplanned and uncontrolled**) เป็นการแยกการควบคุมออกจากบุคคล / รวมความถึงระบบเศรษฐกิจ

Overview : Marxian

- ผู้นิยมวิธีคิดแบบมาร์กซิสต์ ได้จัดความเชื่อมโยงระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับการจัดระเบียบสังคม (**social order**) เป็นการให้ความสนใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวทางวัตถุ/ทางเศรษฐกิจ ความเป็นการเมืองและบทบาทของรัฐ
- มาร์กซิสต์ ได้อธิบายทางออกไว้ 3 แนวทาง คือ
  - **revolutionary politics** ซึ่งเสนอโดยมาร์กซ์และเลนิน
  - **Social Democracy** การเมืองโดยการต่อรองระหว่างชนชั้น (Kautsky)
  - **State Theory** ทฤษฎีว่าด้วยรัฐ

ผลประโยชน์และชนชั้นทางเศรษฐกิจ

ผลประโยชน์	ลักษณะ
ผลประโยชน์จะเกิดขึ้นในโครงสร้างของการผลิต	ความต้องการส่วนบุคคลจะขึ้นอยู่กับตำแหน่งแห่งที่ของกระบวนการผลิตซ้ำของสังคม (process of social reproduction) ความพึงพอใจที่มีต่อความต้องการส่วนตัวจะเป็นตัวกำหนดผลประโยชน์ส่วนบุคคลทางวัตถุหรือเศรษฐกิจ ในระดับสังคม ตำแหน่งแห่งที่ของความเป็นบุคคลในสังคมที่มีการแบ่งงานกันทำ ก็แบ่งความต้องการและผลประโยชน์ที่แตกต่างกันออกไป
ผลประโยชน์ส่วนตนขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ชนชั้น	ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในสังคมส่วนรวม (civil society) คือนัยยะของการจัดชนชั้น อันเป็นผลต่อเนื่องมาจากการแบ่งงานกันทำของสังคม และการสะท้อนความต้องการที่แตกต่างกันของส่วนบุคคล
ผลประโยชน์ของชนชั้นกับคู่ตรงกันข้าม	ระดับของผลประโยชน์ที่ได้รับของชนชั้นหนึ่งจะผูกผันตามระดับของการสูญเสียของอีกชนชั้นหนึ่งในคู่ตรงกันข้าม
ผลประโยชน์ทางชนชั้นกับการเมือง	ผลประโยชน์ทางชนชั้นที่เกิดขึ้นตามกระบวนการผลิต จะกลายเป็นความเกี่ยวพันกับการต่อสู้เพื่อช่วงชิงอำนาจเหนือรัฐ

Surplus – Value & Accumulation

- ความสัมพันธ์แบบวงจรของสินค้า

C (labor capacity) - M (wage) - C (mean of consumption)

C (used car) – M (process from sale) – C (computer)

- ความสัมพันธ์แบบวงจรของทุน

ความสัมพันธ์ตามวงจรของทุนแบบ **M-C-M** ซึ่งไม่เหมือนกับวงจรสินค้าที่ใช้เงินเป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยน แต่ในกรณีของนายทุนได้ใช้ประโยชน์ที่พัฒนาของเงินที่มากกว่านั้น คือสามารถจะใช้ประโยชน์และเก็งกำไรจากการลงทุนหรือผลประโยชน์ที่เขาได้รับจากการลงทุน (**M' - M**) ที่จะมีมูลค่าส่วนเกิน (**surplus value**)

หน้าที่ของตลาด

กลไกการไหลเวียนของสินค้า
แบบความสัมพันธ์ **C-M-C**

เป็นกลไกในการสร้างเงินและ
การสะสมทุนตาม
ความสัมพันธ์แบบ **M-C-M**

Social class : ชนชั้นทางสังคม

ลักษณะสำคัญของผลประโยชน์ทางวัตถุ

- ผลประโยชน์ (ทางวัตถุ) เป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่จะสนองตอบ
- ผลประโยชน์ (ทางวัตถุ) ของคนงานและนายทุนอยู่บนความขัดแย้งต่อกัน (แบบผกผัน) หรือว่า ทั้งสองกลุ่มมีทั้งได้และเสียประโยชน์ร่วมกัน
- ผลประโยชน์ (ทางวัตถุ) ภายในของคนงานกับชนชั้นคนงานและนายทุนกับชนชั้นนายทุน มีลักษณะที่สอดคล้องหรือขัดแย้งซึ่งกันและกัน แต่ ละส่วนจะกำกับหรือจัดการต่อการรับรู้ร่วมกันอย่างไร
- ความขัดแย้งที่ปรากฏขึ้นเหนือความเป็นผลประโยชน์ (ทางวัตถุ) จะนำไปสู่การจัดระเบียบของสังคมในระบบทุนนิยม หรือยกระดับของอำนาจและผลประโยชน์เข้าร่วมเข้าไว้กับระบบทุนนิยม

ค่าจ้างและการจ้างงาน / คาร์ล มาร์กซ์

- ค่าแรงสำหรับดำรงชีพ / **subsistence**

- ค่าแรงในการดำรงชีพ / หรือมูลค่าของพลังของแรงงาน (**labor power**) นี้ ขึ้นอยู่กับมูลค่าของกระบวนการผลิตของความจำเป็นในการดำรงชีพของคนงาน - การใช้ชีวิตนี้จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์และศีลธรรม จรรยา ไม่ผันแปรไปกับกำไร การจ้างงานและการสะสมทุน
- ในขณะที่ระบบทุนนิยม ได้ดำเนินไป / สร้างกำไรไป สร้างความพึงพอใจในผลประโยชน์ทางวัตถุแก่คนงาน แต่ก็ไม่สร้างผลประโยชน์ที่นอกเหนือไปจากค่าดำรงชีพ และนี่คือที่มาของมูลค่าส่วนเกิน ที่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดระบบทุนนิยม (กำไรที่เกิดจากการดำเนินงาน)
- ในขณะที่ต้นทุนของการดำรงชีพเพิ่มขึ้น จะไปทำให้มูลค่าส่วนเกินลดลง ดังนั้น กำไร (มูลค่าส่วนเกิน) กับค่าตอบแทนของคนงานย่อมมีความสัมพันธ์ที่ตรงกันข้ามต่อกัน เมื่อด้านหนึ่งเพิ่มขึ้น (กำไร) อีกด้านหนึ่งจะขาดทุน (ค่าแรง)

กำไร / คาร์ล มาร์กซ์

- กำไร (**profit**) คือส่วนผลึกต้นของนายทุนที่จะหาหนทางในการเพิ่มส่วนแบ่งของตนจากส่วนที่เหลือจากการแบ่งปันของค่าแรงสำหรับการดำรงชีพแล้ว
- นายทุนจะเป็นผู้กำหนดส่วนที่จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงของค่าแรงสำหรับการดำรงชีพและมูลค่าของผลผลิต คาร์ล มาร์กซ์ เรียกความสัมพันธ์ของนิยามนี้เป็นความสัมพันธ์แบบสัมบูรณ์และสัมพัทธ์ของมูลค่าส่วนเกิน (**production of absolute and relative surplus - value**)
- คาร์ล มาร์กซ์ เห็นว่า นายทุนจะพยายามที่จะทำให้คนงานทำงานหนักขึ้น นานขึ้น กว่าเดิมและเพิ่มประสิทธิภาพมากขึ้นโดยไม่มีเขตแดนของการรูด้าไปยังเรื่องค่าแรงสำหรับการครองชีพ ในที่สุดจะนำไปสู่กำไรที่สูงขึ้นแต่ค่าจ้างแท้จริง (**real wage**) เท่าเดิม / ค่าแรงสำหรับการดำรงชีพ ในขณะที่คนงานทำงานมากขึ้นนั้น ย่อมหมายความว่า ส่วนแบ่งของคนงานลดลง ลักษณะนี้จึงนำไปสู่สถานะของความ เป็นฝ่ายตรงกันข้ามกันระหว่างผลประโยชน์ของนายทุนกับผลประโยชน์ของ คนงาน

ข้อถกเถียง

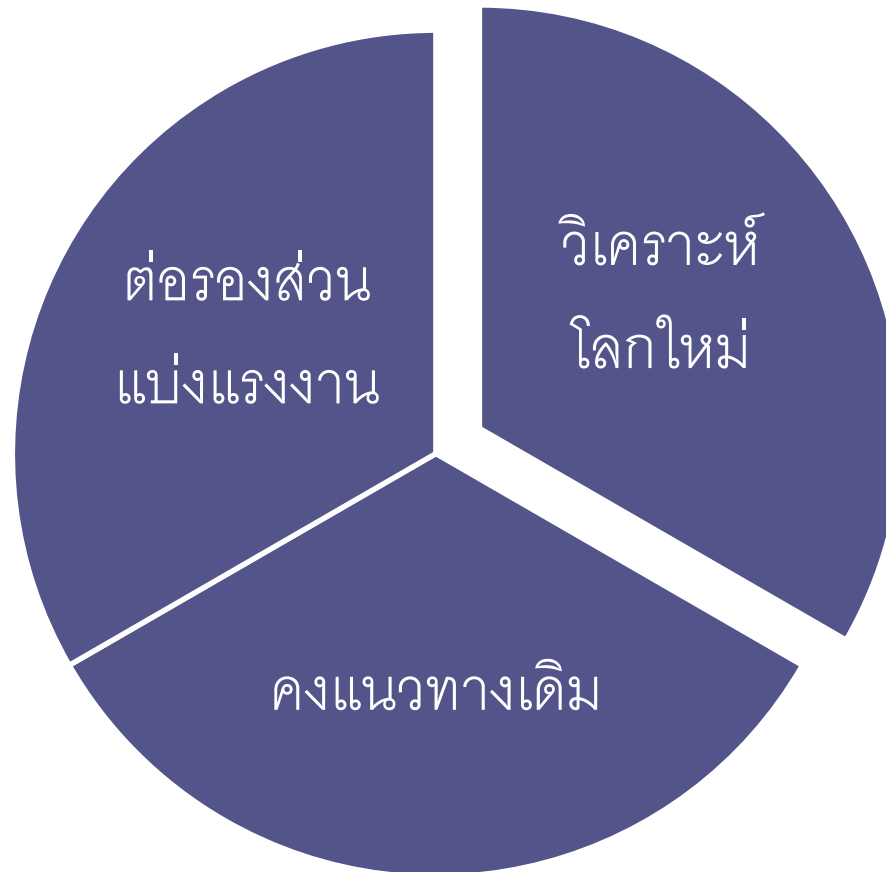
- ระบบทุนนิยมนั้นเติบโตจากการแข่งขัน การแข่งขันในระบบราคาโดยการขยายตัวทางการตลาดแบบลดราคา โดยกระบวนการนี้ได้นำไปสู่การสร้างกำไรจากการเพิ่มขีดความสามารถทางการผลิต ไม่ได้เป็นไปตามหลักการของการแข่งขันระหว่างนายทุน แต่เกิดจากเงื่อนไขในด้านราคา ในขณะที่ผลประโยชน์ของคนงานที่ได้รับจากผลพวงของการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตนั้น กลับปรากฏว่าค่าจ้างแท้จริง (real wages) สูงขึ้น
- ระบบเศรษฐกิจ ได้สร้างหลักประกันต่อคนงานที่จะต้องเผชิญกับความก้าวหน้าของนวัตกรรมทางเทคโนโลยี เป็นปัจจัยเบื้องต้นของที่จะชี้ระหว่างการจ้างงานกับอัตราส่วนของการลงทุน คาร์ล มาร์กซ์ ไม่ได้นำเอาหลักของการขยายตัวของทุนและการเติบโตของขนาดของการผลิตเปรียบเทียบ / แลกกับผลของการเปลี่ยนแปลงเทคนิคของความต้องการด้านแรงงาน มาร่วมพิจารณามากนัก

ข้อถกเถียง

- คาร์ล มาร์กซ ให้ความสนใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุน การจ้างงานและค่าจ้าง แต่ไม่พบข้อสนับสนุนแบบตรงๆกับการนำเสนอของคาร์ล มาร์กซที่ว่าด้วยกฎของการสะสมทุนในระบบทุนนิยม (**General Law of Capitalist Accumulation**)
แต่พบประเด็นที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของค่าจ้างและการจ้างงาน รวมทั้งการจัดลำดับชั้นของแรงงาน (**leveling**) จากการศึกษาประวัติศาสตร์ของการจัดแบ่งตลาดแรงงานและการเติบโตแบบทฤษฎีไม่ราบเรียบ ที่เสนอว่า สถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันของแรงงาน มีแนวโน้มที่จะไปในทางเดียวกันกับสถานะโดยรวมของระบบทุนนิยม พลังทั้งสองส่วนทำงานไปด้วยกัน
- ปรากฏการณ์ที่ชัดเจน ก็คือ คนงานได้รับผลประโยชน์ที่มากขึ้นกว่าเดิมจากการสะสมทุน มีการลดกำไรลงเพื่อความเหมาะสม การลดส่วนที่เป็นกำไรลง เท่ากับฝ่ายนายทุนได้ลงทุนในระยะยาวมากกว่าที่จะเลือกเป็นผู้บริโภค ในประเด็นหลังนี้มีการอธิบายให้ชัดเจนโดย **Keynesians** (โดยระบบทุนนิยมจะต้องจะสร้างผลประโยชน์ให้เกิดขึ้นทั้งสองข้างทั้งแรงงานและทุน) ที่ยังคงให้ความสำคัญต่อการรักษาระดับที่สูงของการลงทุน

Marxian : กัมกับการปรับตัว

ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและจิตสำนึกทางชนชั้น

- **จิตสำนึกทางชนชั้น (Class consciousness)**
  - ในระดับปัจเจก จะต้องเห็นถึงส่วนที่เป็นประโยชน์ส่วนตนและส่วนที่เป็นการสะสม และต้องเข้าใจว่าการสะสมของตนนั้น ตนเป็นหนึ่งในสมาชิกของชนชั้น
  - ในระดับชนชั้นจะต้องแปรผลในผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้เป็นวาระทางการเมือง ย่อมหมายความว่า ผลประโยชน์ของชนชั้นนั้นก็ยังเป็นส่วนหนึ่งของผลประโยชน์ของสังคมโดยรวม

ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและจิตสำนึกทางชนชั้น

- **ชนชั้นคนงาน (The working class)** ลักษณะเฉพาะ 2 ประการที่เป็นเงื่อนไขทางเศรษฐกิจของคนงาน ที่เป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาจิตสำนึกทางชนชั้น
  - การลิดรอน (deprivation)
  - การจัดกรรมสิทธิ์ร่วม (collectivization) / มาตรฐานการครองชีพ (standard of living)

จิตสำนึกทางชนชั้นตามความหมายของ คาร์ล มาร์กซ์ ไว้ว่า

ชนชั้นจะต้องมีรูปแบบที่เป็นห่วงโซ่ที่ยึดแน่น (*radical chains*) ชนชั้นดำรงตนอยู่ในประชาสังคมไม่ใช่ของประชาสังคม (*a class in civil society which is not of civil society*) / ชนชั้นซึ่งเป็น *dissolution* ของทุกชนชั้น / พื้นที่ของสังคมย่อมเป็นพื้นที่ของทุกคนในสังคม ซึ่งไม่สามารถแยกเป็นส่วนเพียงบางส่วนได้ (*particular redress*) การที่แยกส่วนเป็นบางส่วนออกไปนั้น เป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง

ชนชั้นนายทุน (The capitalist class)

- นายทุนที่สร้างขึ้นด้วยผลประโยชน์ส่วนบุคคลและความเป็นปัจเจก ในทางเศรษฐกิจผลประโยชน์ของนายทุน-ความมั่งคั่งส่วนบุคคลจะนำไปสู่การแข่งขัน (กับนายทุนคนอื่น) แล้วจิตสำนึกทางการเมืองของชนชั้นนี้จะดำรงอยู่ในลักษณะใด มาร์กซิสต์ ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า องค์ประกอบที่มุ่งปกป้องผลประโยชน์ส่วนบุคคลนั้นจะนำไปสู่การจัดระเบียบทางสังคมที่ทำลายซึ่งกันและกัน
- มาร์กซิสต์ ได้ตั้งประเด็นควบคู่ / คู่ขนานไปกับการตั้งประเด็นของสำนักนีโอคลาสสิก (**Neoclassic**) ที่ให้ความสำคัญต่อเงื่อนไขทางเศรษฐกิจที่เป็นปัจจัยภายนอก (**Externalities**) ว่า เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของนายทุน บางครั้งบางกรณีอาจจะต้องจัดระเบียบใหม่ทางสังคมเพื่อความอยู่รอดของพวกเขา บางกรณีอาจจะนำไปสู่การสะสมทุนส่วนบุคคลได้อีกทางหนึ่งด้วย

ชนชั้นนายทุน(The capitalist class)

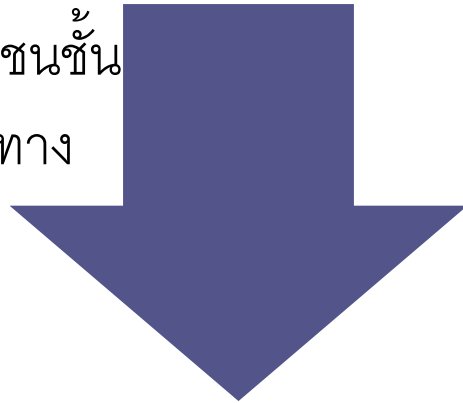
- ลักษณะเฉพาะที่ผกผัน
  - การที่นายทุนจะลงทุนเพิ่ม (ที่จะนำทุนที่สะสมมาโดยส่วนตัวหรือของกิจการ) นั้นย่อมหมายความว่า เขายังไม่พอใจในกำไรที่ได้รับอยู่ การที่จะลงทุนต่อไปนั้น ย่อมหมายความว่า เขาจะต้องลดส่วนที่เป็นค่าจ้างแรงงานกับส่วนที่เป็นทุน (ที่สะสม) ลงไป เพื่อไปใช้เป็นทุนในการซื้อเครื่องจักรและสินค้าทุนตัวอื่นๆ การลดส่วนที่เป็นค่าจ้างนั้นเท่ากับระบบได้ลดความต้องการที่จะบริโภคสินค้าตามไปด้วย เมื่อความต้องการในการบริโภค(**demand for consumption goods**) ลดลง ก็จะไปกระทบต่อสินค้าทุน (**demand for capital goods**) ลดลงตามไปด้วยเช่นกัน จนนำไปสู่สิ่งที่เรียกว่า การลดลงของอุปสงค์รวมของระบบเศรษฐกิจ(**aggregate demand**) นี่เป็นส่วนที่เป็น การเสื่อมลง(**deterioration**) ของกำไรในกิจการ ซึ่งจะทำให้การลงทุนชะงักงัน / หดตัวลง (**discourage investment**) และนำไปสู่การฟ่ายแพ้ของระบบทุนนิยมในที่สุด

ชนชั้นนายทุน(The capitalist class)

- ลักษณะเฉพาะที่ผกผัน
  - ความได้เปรียบของนายทุนที่มากกว่าคนงาน นายทุนจะมีประสบการณ์ในการกดค่าแรงงานให้ต่ำ / ตั่นทุนต่ำ แม้ว่าพวกเขาจะต้องพบกับ การต่อต้านที่ ต้องการค่าแรงที่สูงขึ้น และการลดค่าความเป็นคนงานนั้นจะนำไปสู่การ ลดลงของความต้องการบริโภคโดยรวมก็ตาม ในความเป็นชนชั้นนายทุนนั้น ความสำคัญอยู่ที่การจับค่าตอบแทนส่วนที่เป็นแรงงาน แม้จัดค่าแรงงานให้ สูง ยังหมายความว่าความ ต้องการบริโภคจะสูงขึ้นตามและการผลิตสินค้าจะ เพิ่มมากขึ้นตาม นายทุนจะได้รับประโยชน์ที่มากกว่าอยู่ดี
  - ผลประโยชน์ของนายทุนมีอยู่สองประเภท คือ ผลประโยชน์ที่เป็นความมั่งคั่ง โดยตำแหน่ง กับผลประโยชน์ในความมั่นคงของระบบสังคม ผลประโยชน์ใน ลำดับที่หนึ่งก่อให้เกิดผลประโยชน์ในลำดับที่สอง แต่จะทำงานในลักษณะที่ ขัดกัน กล่าวคือ ผลประโยชน์ในส่วนที่หนึ่งจะไม่แบ่งปัน จะเกิดขึ้นจากการ แข่งขัน แต่ส่วนที่สองจะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในความเป็นส่วนรวม และจะเป็น พื้นฐานของผลประโยชน์ทางการเมืองของนายทุน

Conclusion

จิตสำนึกทางชนชั้น
ผลประโยชน์ทาง
การเมือง

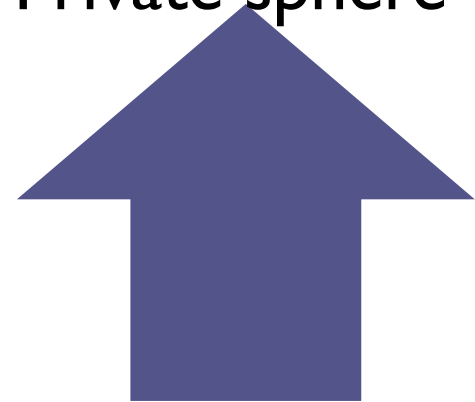

Public sphere

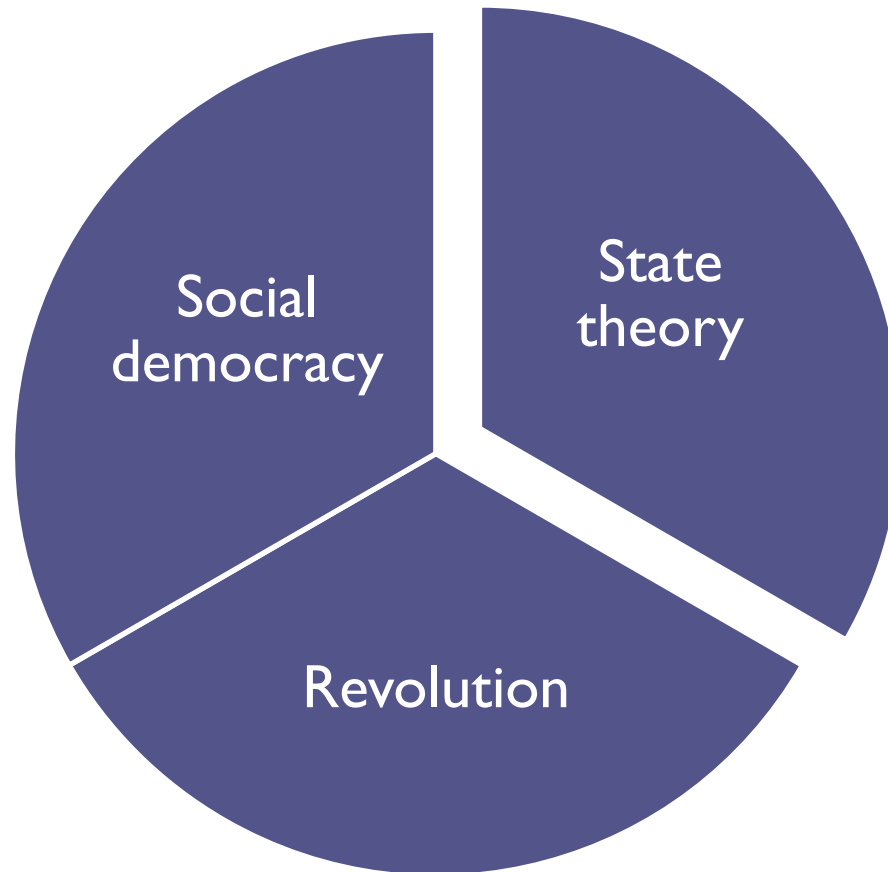
Marxian

Private sphere

Utilitarian

ผลประโยชน์ทางการเมืองและการเมือง

Revolution

- ทฤษฎีการปฏิวัติทางการเมือง ที่กำหนดเป็นทฤษฎีโดย คาร์ล มาร์กซ์ และ **Friedrich Engels** ที่ร่วมกันเขียนคำแถลงการณ์ของคอมมิวนิสต์ (**The Communist Manifesto, 1848**) และในหนังสือเรื่องทุน (**Capital, 1867**) ซึ่งเขียนโดยคาร์ล มาร์กซ์ ได้ชี้ให้เห็นถึงเงื่อนไขของระบบทุนนิยมที่จะนำตัวเองไปสู่การปฏิวัติของจิตสำนึก ระหว่างคนงานกับผู้วางหลักพื้นฐานของการปฏิวัติที่จะกระทำการก่อการและทำลายอำนาจของรัฐลงไป
- คาร์ล มาร์กซ์ ยังขยายผลต่อไปอีกเป็น “ กฎ ” ว่า การสะสมของความทุกข์ยากจะต้อง รับผิดชอบด้วยการสะสมทุน เพราะการสะสมทุนนั้น ได้ก่อให้เกิดด้านที่ทุกข์ยากของสังคมที่ เป็น การดิ้นรนตรากตรำ (**agony of toil**) การเป็นทาส (**slavery**) การทอดทิ้งเพิกเฉย (**ignorance**) การถูกลดค่าทางจิตใจ (**mental degradation**) เป็นด้านตรงกันข้าม
- ในการนี้คาร์ล มาร์กซ์ ได้สรุปถึงทฤษฎีของการปฏิวัติทางการเมืองว่า เป็นมาจากกฎการทำงานจากภายในของระบบทุนนิยมเอง โดยได้อธิบายถึงการทำไมทุนจึงต้องขยายตัวและกิจการโรงงานและฟาร์มเกิดขึ้นได้อย่างไร และเอาเปรียบคนงานอย่างไร ในด้านคนงาน คาร์ล มาร์กซ์ อธิบายถึงการว่างงานและการตกต่ำของค่าจ้าง การจัดงานตามความแตกต่างและการ เกิดเป็นเมือง โรงงานและการพัฒนาของจิตสำนึกของการปฏิวัติ

Revolution : Critics

- นักวิเคราะห์การเมืองแบบมาร์กซิสต์บางคน (แบบทางเลือก) เลือกที่จะดำเนินการตามปัญหาของการปฏิวัติ โดยที่เขาไม่เห็นด้วยกับการอธิบายการปฏิวัติของคาร์ล มาร์กซ์ ที่ว่าระบบทุนนิยมจะสร้างเงื่อนไขที่สุกงอมเพื่อการปฏิวัติโดยตัวมันเอง เขาตั้งประเด็นว่า มันไม่เพียงพอที่จะอธิบายว่าทำไมบางครั้งการปฏิวัติจึงเกิดขึ้นและบางครั้งจึงไม่เกิดขึ้น
- การปฏิวัติไม่ได้เกิดขึ้นโดยต่อเนื่องจากเงื่อนไขที่มีอยู่ตามทฤษฎีและมีแพร่หลายออกไปตามความคับแค้นใจ (**widespread grievances**) ไม่เกิดขึ้น (**erupt**) เฉพาะแต่การปฏิวัติโดยความรุนแรง แต่การปฏิวัติยังมีความหมายรวมเอาแนวคิดแบบการพิจณาทางเลือก ยอมรับในเหตุผลของปัจเจก และรูปแบบที่ผูกพันกับการจัดกลุ่มและการรวมกันเป็นขบวนการร่วมมือเพื่อการเคลื่อนไหว (**solidarity**)
- คาร์ล มาร์กซ์ไม่ได้ชี้เฉพาะในตัวแบบของการปฏิวัติ หรือกำหนดเงื่อนไขที่จะกระตุ้นให้มีการจัดตั้งองค์กรทางการเมือง แต่ คาร์ล มาร์กซ์ได้อธิบายถึงเงื่อนไขที่นำไปสู่การปฏิวัติด้วย การแบ่งชนชั้นเป็นสองขั้วคู่กัน (**polarized classes**) การให้ความสำคัญต่อทุน การว่างงานและค่าแรงงานที่ต่ำ ซึ่งล้วนแต่เกิดจากผลพวงของระบบทุนนิยม

Social democracy

- แตกต่างจาก การเมืองแบบการปฏิวัติ (**Revolutionary politics**) เป็นการบรรลุเป้าหมายทางการเมืองที่ไม่ใช้ความรุนแรง ด้วยพลังภายในของชนชั้นกลาง (**Bourgeois**) ในหลักการของสังคมนิยมประชาธิปไตยนี้ ไม่ได้ไปแก้ไขปัญหาที่ไม่เป็นธรรมของการถือครองกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคล แต่ไปสร้างสังคมที่เป็นธรรมโดยกระบวนการประชาธิปไตยหรือสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อปฏิรูประบบโดยรวม และใช้ระบบนี้ไปจัดสรรผลประโยชน์ที่ระบบทุนนิยมได้สร้างขึ้นมา
- นักสังคมนิยม (**socialist**) เชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงโดยการปฏิวัติเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ พวกเขาที่ไม่ได้ปฏิเสธการทดลอง/แสวงหาแนวทางอื่นตามวิถีทางของสังคมนิยมประชาธิปไตย เช่น การที่คนงานในระบบยอมรับและจำกัดขอบเขตของการต่อสู้ (**struggles**) ในกรอบการทำงานภาคปฏิบัติ การของระบบเศรษฐกิจทุนนิยม ในแนวทางนี้จึงมีการมุ่งเน้นไปยังการเป็นนักปฏิรูป (**reformist strand of Social democracy**)

Social democracy

- สังคมนิยมประชาธิปไตย หลีกเลี่ยงที่จะปะทะกับปัญหาด้วยการปฏิวัติโดยใช้ความรุนแรง หลีกเลี่ยงที่จัดการต่อทุนที่เกิดจากการสะสมด้วยกำลังของฝ่ายคนงานเอง เพราะพวกเขาเห็นว่า ในระยะสั้น คนงานจะได้ประโยชน์ในสิ่งเหล่านั้นแต่ในระยะยาวแล้วขนาดของเศรษฐกิจจะหดตัวลง (**dwindle**) และในระบบเศรษฐกิจที่เปิดและมีการแข่งขัน ถ้าหากคนงานทั้งประเทศเป็นเจ้าของหุ้นส่วนใหญ่ของกิจการ คนงานอาจจะพ่ายแพ้ต่อการโลกของการแข่งขัน (**lose out to more abstemious rivals**)
- นักปฏิรูปสังคมนิยม (**Reformist social democratic**) ได้เสนอให้สร้างผลประโยชน์ตอบแทนกับคนงานตามกรอบของระบบทุนนิยมและเสรีประชาธิปไตย (**frame work of capitalism and liberal democracy**) โดยพยายามที่ “คล้อยตาม (**tame**)” ระบบทุนนิยม เพื่อสร้างผลประโยชน์ให้ตกแก่ฝ่ายประชาชน ไม่ใช่เฉพาะแต่ฝ่ายนายทุนแบบคับแคบ แกนกลางของความคิดนี้เชื่อมั่นในการจัดสวัสดิการให้กับประชาชน

State theory

- เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ของรัฐและระบบอำนาจกับระบบเศรษฐกิจภายใต้ระบบทุนนิยม โดยอธิบาย / ยืนยันสถานะความเป็นรัฐกับความเป็นศูนย์กลาง เพื่อความจำเป็นในการจัดระเบียบสังคม (**social order**) อันเป็นเงื่อนไขในการจัดการกับความเป็นพื้นฐานที่อยู่ด้านตรงกันข้าม ตามแนวการอธิบายของ ของ **Friedrich Engel's** เรื่อง **The origin of the Family, Private Property and the State** และใน **V.I. Lenin** เรื่อง **State and Revolution**
- ทฤษฎีว่าด้วยรัฐของผู้นิยมวิธีคิดแบบมาร์กซิสต์ มีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากทฤษฎีว่าด้วยรัฐแบบอื่น ที่อธิบายลักษณะการเป็นสองขั้วที่ขัดแย้งกัน (**polarization**) แนวคิดนี้กลุ่มผลประโยชน์กลุ่มหนึ่งจะไปทำหน้าที่ควบคุมอีกกลุ่มหนึ่ง แต่ทฤษฎีของผู้นิยมวิธีคิดแบบมาร์กซิสต์ที่เกี่ยวข้องกับรัฐเห็นว่า สังคมแบบพหุนิยม นั้นไม่ต้องการการปกครองแบบรัฐ ถ้าการลงรอยหรือการปรองดองกันระหว่างชนชั้นนั้นเกิดขึ้นได้ “รัฐไม่สามารถเกิดขึ้นหรือดำรงอยู่ได้ด้วยตัวเอง ”

State theory

- รัฐ เป็นผู้กำหนดการจัดแบ่งวาระของวัตถุประสงค์ของสังคม และเหตุผลสำหรับการดำรงอยู่ รัฐจะก่อการขึ้นเป็นพลังที่จะกระทำ / ต่อต้านต่อส่วนต่างๆ ของสังคม รัฐที่ว่านี้จะไม่เท่าเทียมกับรัฐบาล ไม่มีการคำนวณ การหาผลรวมหรือส่งผ่านสิทธิพิเศษใดๆ ในขณะที่รัฐจะทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของส่วนหนึ่งของสังคม (เป็นหนึ่งชนชั้นในสังคม) จะแสดงเป็นนัยว่า รัฐจะเป็นเครื่องมือของชนชั้น รัฐจะทำหน้าที่จัดระเบียบสังคม จะสร้างความพอใจให้ชนชั้นหนึ่งมากกว่าอีกชนชั้นหนึ่ง
- การจัดระเบียบสังคมในหลักการ (ไม่จำเป็นว่าจะจะเป็นทุกชนชั้น) ชนชั้นหนึ่งไม่อาจจะใช้รัฐเป็นเครื่องมือในการกดขี่อีกชนชั้นหนึ่ง แม้ว่าโดยหลักการแล้ว รัฐจะต้องทำการในหน้าที่ดังกล่าว กรณีเช่นนี้ดูเหมือนจะเกิดความสับสน แต่มีความสำคัญที่จะเข้าใจถึงความเป็นรัฐที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและการกดขี่ทางชนชั้นในทฤษฎีของผู้นิยมวิธีคิดแบบมาร์กซิสต์

State theory

- ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจและรัฐได้กลายเป็นเหตุผลของความซับซ้อน เป็นธรรมชาติที่ระบบเศรษฐกิจแบบเอกชนจะมุ่งเน้นความสนใจไปที่ตัวแทน / ของระบบส่วนบุคคล ให้ความสำคัญต่อบริษัทและจะเกิดขบวนการพัฒนา ดังนั้น ชีวิตทางเศรษฐกิจของตัวแทนจะนำไปสู่การปฏิเสธความเข้าใจที่จะมีต่อผลประโยชน์ทางการเมืองของพวกเขา ในกรณีเช่นนี้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมืองจะเป็นการปฏิเสธซึ่งกันและกัน และปฏิเสธการจัดระเบียบสังคม จึงต้องมีพลังที่จะจัดการต่อการต่อต้านนี้. **Antonio Gramsci** ได้ให้ความหมายของพลังนี้ว่า “ **Educative and formative role of the state** ” ซึ่งเป็นการใช้บทบาทของรัฐต่อการศึกษาดำเนินการอย่างจริงจังเป็นรูปธรรม
- ผลประโยชน์ทางชนชั้นที่มีการปกป้องโดยรัฐนั้นไม่ใช่ผลประโยชน์ทางวัตถุหรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างแคบแต่เพียงอย่างเดียว ในเมื่อรัฐได้กระทำการเป็นตัวแทนของชนชั้น รัฐจึงทำการทางการเมืองมากกว่าผลประโยชน์ทางวัตถุของชนชั้น การอธิบายเศรษฐศาสตร์การเมืองของผู้นิยมวิคิดแบบมาร์กซิสต์ จะอธิบายต่อไปประเด็นนี้ว่า คำจำกัดความของสถาบันทางการเมืองหรือตัวแทน (ในกรณีนี้คือรัฐ) และการปกป้องผลประโยชน์ทางการเมืองของชนชั้นและการทำหน้าที่เป็นผู้ริเริ่มด้วยตัวเอง ไม่ใช่ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเพื่อการใด ๆ หมายความว่า คำจำกัดความของรัฐและการปกป้องการจัดระเบียบสังคม รวมถึงการสร้างกฎของเกม / “**Rule of game**” ที่เหมาะสม